U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců JUDr. Lenky Matyášové a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **B. V.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,** se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 19. 1. 2018, č. j. 45 A 154/2017 - 9,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se u Krajského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 11. 2017, č. j. 144410/2017/KUSK, sp. zn. SZ 117809/2017/KUSK ÚSŘ/Ha, kterým žalovaný zamítl žalobcovo odvolání proti usnesení starosty města Čáslav ze dne 2. 8. 2017, č. j. MěÚ20450/2017, sp. zn. 215/2015-Ob, dle něhož tajemník Městského úřadu v Čáslavi není vyloučen z projednávání a rozhodování ve věci stavby Dřevozpracující závod Čáslav na pozemcích p. č. X

[2] Krajský soud při prověřování podmínek řízení shledal, že žalobou napadené rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu, neboť usnesení o podjatosti úřední osoby je svou povahou pouze rozhodnutím o vedení řízení (tedy rozhodnutím procesní povahy), jímž se upravují poměry ve správním řízení, resp. vytváří se předpoklady pro to, aby mohlo být ve věci meritorně rozhodnuto. Zmíněné usnesení správního orgánu I. stupně, jakož i rozhodnutí žalovaného tedy nejsou konečnými rozhodnutími ve věci samé, ale pouze rozhodnutími o dílčích právních otázkách, která rozhodnutí ve věci samé předchází. Jde tedy o rozhodnutí, jimiž se upravuje vedení řízení, která jsou ze soudního přezkumu vyloučena dle § 70 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Krajský soud proto usnesením ze dne 19. 1. 2018, č. j. 45 A 154/2017 – 9, žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. c) s. ř. s. odmítl. Proti tomuto

usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, v níž požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 3. 2018, č. j. 5 As 38/2018 – 14, stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal a zamítl jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti, neboť dospěl k závěru, že se v případě kasační stížnosti stěžovatele jedná o zjevně neúspěšný návrh. Zároveň Nejvyšší správní soud v témže usnesení stěžovatele opětovně vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek a předložil plnou moc udělenou advokátovi. Stěžovatel byl mimo jiné poučen o tom, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[4] Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2018, č. j. 5 As 38/2018 – 14, bylo stěžovateli doručeno v souladu s § 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s., přičemž stěžovatel si předmětnou zásilku osobně převzal dne 9. 3. 2018. Patnáctidenní lhůta k zaplacení soudního poplatku by tak uplynula v sobotu dne 24. 3. 2018. Podle § 40 odst. 3 s. ř. s., připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Posledním dnem lhůty tedy bylo pondělí dne 26. 3. 2018.

[5] Stěžovatel ovšem v uvedené lhůtě poplatek nezaplatil a dne 13. 3. 2018 prostřednictvím Krajského soudu v Praze pouze zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání, v němž namítl podjatost Nejvyššího správního soudu jako celku „*s ohledem na prokazatelnou realizaci represí vůči mé osobě Baxou co by prvým nám. MSp, kdy mojí osobu úmyslně poškozoval s ohledem na mé sig Ch 77 z 1982 tedy jako aktivitu CH77. Kdy s Půchou z NSS (viz čj. 44 Ca 22/08 KS-Praha, zneužívali zločinů komunismu StB porušení čl. 23.6 KBSE vůči mé osobě z pol. důvodů*“. Současně stěžovatel uvedl, že vznáší požadavek dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, k čemuž toliko podotkl: „*Na zaplacení soudního poplatku – prokazatelně – nemám a s ohledem na podvod v č. j. 44 Ca 22/08 byla vůči mé osobě zinscenována exekuce, jak je NSS známo!*“

[6] Nejvyšší správní soud neshledal, že by ve věci byl dán důvod postupu dle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, podle něhož „*pro nezaplacení poplatku soud řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit*“. Výše uvedené tvrzení stěžovatele za doložení takových skutečností považovat nelze, navíc soud zamítl jeho žádost o osvobození od soudních poplatků z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatele nerozhodné, a za takové situace nelze aplikovat ani § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 in fine zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[8] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel rovněž soudu ve stanovené lhůtě nedoložil, že je zastoupen advokátem, lze dodat, že nesplnění této podmínky řízení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) by bylo důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti, pokud by nebylo toto řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno.

[9] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dále dodává, že nepřihlížel k námitce podjatosti Nejvyššího správního soudu jako celku jednak z toho důvodu, že o takové námitce by ani neměl kdo rozhodovat, navíc, vzhledem k tvrzeným důvodům podjatosti, které ani explicitně nemíří vůči členům ve věci rozhodujícího pátého senátu Nejvyššího správního soudu, byla námitka podána zjevně opožděně (§ 8 odst. 5 s. ř. s.).

[10] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

P o u č e n í :
Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 29. března 2018

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu